

[Aksel Møller.]

ikke som en endelig ordning, end ikke som en ordning, der kan blive stående måneder frem, og ej heller som en saldokvittering fra os i vort mellemværende med den høje regering. Vi stod i den nødvendighed, at landet skulle have en udskrivningslov og en lov om forbrugsafgifter, svarende til finanslovens krav, inden den 31. marts, og vi har aldrig fundet det passende eller ansvarsbevidst at nægte at deltage i udformningen af de skattelove, som skulle dække de udgifter, lovgivningsmagten ved allerede truffne beslutninger har pålagt samfundet. De skattelove, der vedtages her, løser altså skatteproblemet for et år frem i tiden, men de pengepolitiske aftaler, som samtidig er truffet, har kun værdi, hvis de efterfølges af en politik efter andre linier end regeringens. Selvom det er let at få øje på det konservative islæt i det pengepolitiske afsnit af forliget, finder vi ikke laurbærrene rigelige nok til, at vi kan hvile på dem.

Jeg henleder til slut det høje tings opmærksomhed på, at mit parti ikke kan stemme for det afsnit af loven, som fastsætter beskatningsreglerne for kooperative virksomheder. Vi har protesteret mod de regler, der blev gennemført i fjor, og som nu foreslås forlænget. De gældende lovregler er blevet til ved en sammensværgelse af alle kooperationens venner i det høje ting, en sammensværgelse vendt mod det uprivilegerede, frie erhvervsliv. Koalitionen mellem socialdemokrater, venstremænd og radikale venstremænd påstod i fjor, at det, de havde tilstræbt med de nye regler, var at skabe lighed i beskatningen mellem den private købmand på den ene side og brugsforeningen og dens uddeler på den anden side, og det ærede medlem hr. Edvard Sørensen har på venstres vegne for et øjeblik siden bekræftet, at dette var de kontraherende parters hensigt. Vi påstod i fjor, at denne lighed ikke kunne opnås ved det forslag, som man vedtog, og erfaringerne fra det første år med denne beskatning viser, at vi havde ret. Den samlede beskatning til stat og kommune af kooperative virksomheder er ved denne lov kun vokset fra 1,7 til 3,5 mill. kr. og ligger således endda ikke over, hvad beskatningen af kooperative virksomheder indbragte efter de tidligere gældende regler i begyndelsen af denne lovgivnings virksomhedsperiode. Allerede heraf ser man, hvor lidt der er nået; kun en fordobling og kun en fordobling i små tal.

Erhvervenes skatteudvalg påviste i fjor overfor det nedsatte folketingsudvalg, altså dengang disse regler første gang blev gen-

nemført her i tinget, at skatterne til stat og kommune for en gennemsnitsbrugsforening og dens uddeler efter de sammensvorne partiers forslag næppe ville blive større end ca. 2 400 kr., medens en købmand med en tilsvarende virksomhed ville komme til at betale 4 700 kr. Erhvervenes skatteudvalg påstod altså dengang, at købmandens skatter praktisk talt også under de nye regler ville andrage det dobbelte af hans konkurrents. Nu foreligger resultatet, og resultatet viser, at denne påstand var fuldstændig rigtig.

Vi må derfor på det bestemteste hævde, at der heller ikke ved det her forelagte lovforslag tilvejebringes den lighed, som de partier, der gennemførte de gældende regler, tilstræber eller påstår, at de tilstræber, og at denne lighed kun kan opnås, hvis man beskatter kooperative virksomheders dividende som indtægt. Jeg synes ikke, det er foreneligt med den retfærdighedssans, som skulle råde i det høje ting, at man oprettholder en så voldsom urimelighed. Det ærede medlem hr. Edvard Sørensen sagde, at her drejede det sig om realitetspolitik og ikke agitationspolitik, men hvis realiteten i det, man har lavet, er, at man stadigvæk er fjernt fra den lighed, man tilstræbte, er det så agitationspolitik, at jeg gør de sammensvorne partier opmærksom på, at deres mål ikke blev opnået?

Men, siger det ærede medlem hr. Edvard Sørensen, hvis de konservative ikke havde holdt sig udenfor dengang, kunne man være nået længere. Hvad mener det ærede medlem med det? Tror det ærede medlem, at det overhovedet er muligt at skabe lighed ved en beskatning, der skal hvile på en opgørelse af andelsvirksomhedernes formue? Jeg er overbevist om, at det ærede medlem, hvis han tænker tingene igennem, og med det store kendskab, han har til alle problemerne i dette spørgsmål, vil være enig i, at formuen er et elastisk begreb for en andelsorganisation. En lang række andelsforeninger har skaffet sig af med deres formue ved nu at godskrive medlemmerne den. Det ærede medlem vil så sige: ja, men medlemmerne skal så betale skat af den formue, de herved har fået. Jeg er ikke overbevist af denne argumentation. Dansk lovgivning er ikke blødsøden med hensyn til dobbeltbeskatning, når det gælder andre sider af erhvervslivet, og så længe man kan opretholde dobbeltbeskatning i forholdet mellem aktionærer og aktieselskaber, behøver ingen at være bekymret for, at det konservative folkeparti skulle have nogen ømme følelser eller ængstelighed ved tanken om,